

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.451/2024/6.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Lendvai és Szörényi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd1 ügyvéd)

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 kamarai jogtanácsos

jogtanácsos címe

A per tárgya: PBT ajánlásának hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 28.P.23.021/2023/10.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperes ajánlás száma számú ajánlását hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a Magyar Nemzeti Bankot, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 200.000 (kétszázezer) forint + áfa, továbbá 84.000 (nyolcvannégyezer) forint mértékű együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az irányadó tényállás szerint a kérelmezőt 2023. június 18. napján a közösségi oldal Marketplace felületén ismeretlen elkövető oly módon tévesztette meg, hogy a kérelmező által meghirdetett termék kiszállítását futár szolgálat neve futárszolgálaton keresztül kérte, majd a kérelmező által megadott e-mail címre az elkövető olyan tartalmú e-mailt küldött a futár szolgálat neve futárszolgálat nevében, amely a kérelmezőt egy hamis banki bejelentkezési felületre navigálta. Ezen az adathalász felületen a kérelmező jóhiszeműen eljárva kiválasztotta a felperest mint pénzügyi szolgáltatót, majd megadta az internetbankba történő belépéshez szükséges adatait és a belépés megerősítéséhez szükséges, a felperestől érkező SMS kódot. Ezt követően további két SMS üzenetet kapott: először az felperes MobilBank regisztrációját, majd a harmadik SMS 10 forint összegű átutalás jóváhagyását magába foglaló kódot tartalmazta a következők szerint: „Utalás megerősítése... bankszámlaszám1 számlán 10 HUF összeggel bankszámlaszám2 számlára. Kód: ***** Érvényes 20:36-ig felperes bank”. A kérelmező telefonszámára kiküldött harmadik SMS kóddal jóváhagyásra került az átutalás és az azzal összekapcsolt partnermentés, majd ezt követően az elkövető újabb átutalást kezdeményezett a mentett partner részére, aminek jóváhagyásához már nem volt szükség erős ügyfél-hitelesítésre. Ezen újabb tranzakció jóvá nem hagyott fizetési műveletnek minősült, aminek folytán a kérelmezőt mindösszesen 6.908.415 forint kár érte (6.901.545 forint a jóvá nem hagyott átutalás okán és 6.870 forint a felmerült tranzakciós díjból eredően).

[2] Az alperes 2023. november 21. napján ajánlás száma számon ajánlást bocsátott ki a felperessel szemben, amiben felhívta a felperest, hogy az ajánlás kézhezvételétől számított tizenöt napon belül térítsen meg kérelmezőtől kérelmezőnek (a továbbiakban: kérelmező) az általa jóvá nem hagyott fizetési művelet okán 6.901.545 forintot, térítse meg a jóvá nem hagyott átutalásra tekintettel a felszámított tranzakciós díjat, továbbá állítsa helyre a bankszámlaszám1 számú fizetési számla tekintetében a megterhelés előtti állapotot azzal, hogy a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi mint az a nap, amikor a jóvá nem hagyott fizetési művelet teljesítése megtörtént. Indokolása szerint a 10 forint összegű átutalás megerősítéséről szóló SMS-ben megküldött kód visszairásával az erős ügyfél-hitelesítéssel

történő jóváhagyás kizárólag az átutalási tranzakció tekintetében valósult meg, elmaradt azonban az új partner megbízható kedvezményezettként történő felvétele során, mivel az SMS szövege ezzel kapcsolatban semmilyen információt nem tartalmazott. A kérelmező az SMS szövegének kellő körültekintéssel és figyelemmel való átolvasása után sem értesülhetett arról, hogy a megerősítő kód kiszolgáltatásával a megbízható kedvezményezett rögzítését is jóváhagyja, ami kizárja a súlyos gondatlanságát a 6.901.545 forint összegű tranzakció megvalósulása tekintetében. Az ajánlásban foglaltak szerint a jóváhagyáskérés érdekében kiküldött SMS-nek minden olyan releváns információt tartalmaznia kell, ami alapján egy átlagos fogyasztó ellenőrizni tudja az általa kezdeményezett és a kapott üzenetben szereplő művelet azonosságát. Amennyiben a tranzakció jóváhagyására és a megbízható partner rögzítésére együttesen, egymással egyidejűleg használt erős ügyfél-hitelesítési megoldás során kizárólag a tranzakció jóváhagyásáról tájékoztatják az ügyfelet, úgy az adott, egyedi tranzakció tekintetében fennáll az erős ügyfél-hitelesítés, de a partnerrögzítés tekintetében nem. Mindezekre tekintettel az a Bizottság (EU) 2017. november 27-i 2018/389. felhatalmazáson alapuló rendelete az EU 2015/2366. európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az erős ügyfél-hitelesítésre, valamint a közös és biztonságos nyílt kommunikációs standardokra vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (SCAr.) 13. cikk (1) bekezdésében rögzítettek ellenére nem valósult meg a megbízható kedvezményezett rögzítése során az erős ügyfél-hitelesítés, így a felperes az SCAr.13. cikk (2) bekezdése alapján a második, 6.901.545 forint összegű tranzakció tekintetében nem tekinthetett volna el az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazásától. Ebből következően pedig a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (Pft.) 45. § (2) bekezdés c) pontja és a PSD 74. cikk (2) bekezdése szerint a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jogosulatlan használatából eredő károkat a pénzforgalmi szolgáltató köteles viselni, tekintettel arra, hogy a Pft. 45. § (3) bekezdésére figyelemmel a kérelmező oldalán szándékos vagy súlyosan gondatlan kötelezettségszegés nem merült fel.

[3] A felperes a kereseti kérelmében az alperes ajánlás száma számú ajánlásának hatályon kívül helyezését, valamint az alperes perköltségben történő marasztalását kérte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. §-a alapján bírói mérlegeléssel azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésére köteles.

Megítélése szerint az alperes ajánlása meghozatala során figyelmen kívül hagyta a technológia semlegesség elvét, ugyanis több hitelesítési mód létezik és a lehetséges hitelesítési elemek és az azokból generált hitelesítési kód nem azonos fogalmak; e körben utalt az SCAr. 7. cikkében írtakra. Hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben a kérelmező tette hozzáférhetővé a mobilbankját az elkövető számára a felhasználóneve, a jelszava és a kapott SMS számsorok megosztásával, ahol megtörtént a 10 forintos fizetési művelet előzetes jóváhagyása és a megbízható kedvezményezett regisztrációja. A kérelmező eljárása nélkül egyetlen olyan hitelesítési elem sem állt volna az elkövető rendelkezésére, ami elektronikus távoli fizetési művelet vagy megbízható kedvezményezett regisztráció lebonyolítását lehetővé tette volna. Az SCAr. 5. § (3) bekezdés d) pontjára figyelemmel a Pft. 37. § (2) bekezdése alapján több fizetési művelet együttesen is jóváhagyható a dinamikus összekapcsolás feltételeinek teljesítése esetén, így a 10 forint átutalására vonatkozó fizetési művelet és a megbízható kedvezményezett regisztrációja is jóváhagyható egy eljáráson belül. Hivatkozott a Miskolci Törvényszék 2.Pf.20.416/2023/7., valamint a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.006/2024/7. számú ítéletének indokolásában, valamint az Európai Unió Bírósága C-210/96. számú határozatában foglaltakra. Az elsőfokú bíróság előtt megtartott tárgyaláson

bejelentette, hogy a kárból utóbb 5.406.370 forint az ügyben indult büntetőeljárás során megtérült.

[4] Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte. A felek között nem volt vita abban, hogy az ajánlás alapjául szolgáló tranzakció jóvá nem hagyott fizetési műveletnek minősül. E körben a Pft. 44. § (1) bekezdése objektív felelősséget telepít a pénzforgalmi szolgáltatókra, a kimentésről szóló Pft. 45. § (3) bekezdése pedig kizárólag készpénz-helyettesítő fizetési eszközök tekintetében állapít meg kivételt a felelősség alóli mentesülésre, így nem üggyöntő, hogy az adott fizetési műveletet megelőzte-e erős ügyfél-hitelesítés. A Pft. 45. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a pénzforgalmi szolgáltató csak a saját kockázatára mellőzheti az erős ügyfél-hitelesítést a megbízható kedvezményezett listán szereplő kedvezményezettek tekintetében. Perbeli esetben az SCAr. 13. cikk (1) bekezdése ellenére elmaradt az új partner megbízható kedvezményezettként történő felvétele során az erős ügyfélhitelesítés, az SMS szövege ezzel kapcsolatban semmilyen információt vagy utalást nem tartalmazott. Álláspontja szerint az ajánlása nem sérti a technológiasemlegesség elvét, ugyanis nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperesnek hogyan kellett volna eljárnia, mivel többféle helyes megoldás is elképzelhető. Figyelemmel arra, hogy a kérelmező nem láthatta előre a 10 forint összegű átutalás jóváhagyását követő 6.901.545 forint összegű tranzakciót, így az utóbbi tekintetében nem állhat fenn súlyos gondatlansága.

[5] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és döntött a perköltség viselése tárgyában is.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a Pft. IX. Fejezete az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 15.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (PSD2 Irányelv) átültetése révén szabályozza a fizetési műveletek felelősségi és kárviselési szabályait figyelemmel az irányelv 72. cikk (2) bekezdés második mondatára, valamint a 74. cikk (2) bekezdésének első mondatára. A felperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy a kérelmező magatartása súlyosan gondatlan volt a jóvá nem hagyott fizetési művelet vonatkozásában, illetve az odáig vezető folyamat során, e kötelezettségének azonban nem tett eleget. A felperes által adott eseteírás, továbbá az F/3 alatt csatolt melléklet nem volt a kérelmező magatartásával teljes mértékben megfeleltethető. A felperesi előadás szerint sem voltak az elkövetés részletei az SMS számsorok konkrét tartalmán túl rekonstruálhatók, így a felperes egy általa általánosnak vélt tipikus esetet jelenített meg. A perbeli esetben a kérelmező ugyan nem a kellő körületekintéssel járt el akkor, amikor hozzáférhetővé tette felhasználónevét és jelszavát, valamint a kapott SMS számsorokat az elkövető számára. A Pft. 45. § (3) bekezdésének, valamint a PSD2 irányelv 69. cikkének és a 74. cikk (1) bekezdésének együttes értelmezése alapján abban az esetben mentesül a felperes a felelősség alól, ha az ügyfél magatartása is szándékosnak vagy súlyos gondatlannak minősül. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az adatok átadásának ténye nem minősül automatikusan szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartásnak. Amennyiben a belépési kísérlet során a saját bankjától kap az ügyfél SMS üzenetet és az ebben közölt kóddal az oldalra belépve a saját adatait látja, úgy alappal vonhatja le azt következtetést, hogy a saját bankja internetes felületén jár. Az erős ügyfélazonosítás kétoldalú hitelesítést jelent, nemcsak a bank számára azonosítja az ügyfelet, hanem az ügyfél számára is hitelesíti a bank felületét, ezért nem alapozza meg a kérelmező

magatartásának szándékosságát vagy súlyos gondatlanságát önmagában az a tény, hogy a bank felületére hasonló oldalra nézve a banktól kapott azonosító adatokat és SMS kódot felhasználva lett csalás áldozata.

[6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, a kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte az alperes perköltségben történő marasztalása mellett. Indokául előadta, hogy a Pft. 45. § (3) bekezdését az irányadó uniós jogszabályokkal összhangban, így a PSD2 irányelvvel, annak elsőbbsége alapján kell értelmezni. A súlyos gondatlanságnak a magyar polgári jogban nincs tételes törvényi definíciója, azonban minden felelősségi tényállásra irányadó a Ptk. 1:4. § (1) bekezdésében foglalt általában elvárhatóság zsinórmértéke. E körben hivatkozott a Kúriának a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény biztosítási szerződésekre vonatkozó szabályai kapcsán meghatározott súlyos gondatlanság fogalmára, miszerint „a gondosságnak az elhanyagolása olyan feltűnő mértékű, hogy súrolja a szándékosság, az eredmény kiváltásának határát. A súlyos gondatlan magatartásokat a felelőtlenség, az esetleges hátrányos következmények iránti nagyfokú közömbösség jellemzi” (BH2021. 39.). Ezen határozatban megfogalmazott zsinórmérték pedig teljes mértékben összhangba hozható a PSD2 irányelv (72) preambulum bekezdésében hivatkozott „jelentős mértékű hanyagság” fogalmával. A Pft. 45. §-ában meghatározott súlyos gondatlanság megítélése során az Európai Unió Bírósága (EUB) által kialakított megfelelően tájékozott, figyelmes és körültekintő átlagfogyasztóra kell a súlyos gondatlanság zsinórmértékét alkalmazni (EUB C-210/96. számú ítélet).

[7] A felperes álláspontja szerint – az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal ellentétben – az eljárás során bizonyította, hogy a kérelmező a Pft. 40. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeit súlyosan gondatlanul megszegte, ezáltal következett be a kára. A kérelmező figyelmen kívül hagyta, hogy eladóként az általa árult használtcikk árának teljesítéséhez elegendő lenne a bankszámlaszámának megadása, a tranzakció lebonyolításához mobilbanki belépést semmi nem indokolta. Miután az elkövető a kérelmező azonosító adatait saját eszközén megadta, a felperes által megküldött SMS számsor kifejezetten felhívta az ügyfél figyelmét arra, hogy azzal az ügyfél az felperes mobilalkalmazás regisztrációját engedélyezi, noha az ügyfélnek ilyen szándéka nyilvánvalóan nem volt. Az elkövető először 10 forint összegű utalást és a fiktív partner rögzítését kezdeményezte, a második SMS számsorból pedig kitűnt, hogy az az átutalás jóváhagyására vonatkozik, noha az ügyfél semmilyen tranzakciót nem kezdeményezett és e számsort a kérelmező az adathalász felületen megadta. Mindezen magatartás megfelel a Pft. 45. § (3) bekezdésében írtaknak, ugyanis a kérelmező bizonyítottan elérhetővé tette a személyes hitelesítési adatait az elkövetőnek, így a súlyos gondatlanság megállapítható. A kérelmező magatartása nélkül egyik utalás sem lett volna jóváhagyható és a fiktív partner megbízható kedvezményezettkénti rögzítése sem lett volna lehetséges. Ezért a 6.908.000 forint átutalásával kapcsolatos fizetési művelet kapcsán a pénzügyi szolgáltató felelőssége nem állapítható meg. A tranzakciót az elkövető és az ügyfél együttes magatartása idézte elő. Ebben a pénzügyi szolgáltatónak nem volt része, így a bekövetkezett kár kizárólag a kérelmezőt terheli. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla hasonló ügyben született 4.Pf.20.006/2024/7. számú ítélete [20] és [21] bekezdésében kifejtett álláspontjára, valamint a 4.Pf.20.183/2024/8. számú ítélet indokolásának [17] bekezdésére.

[8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel. Kérte továbbá a felperest a másodfokú eljárás során felmerült perköltségének megfizetésére kötelezni a csatolt költségjegyzék alapján. Érvelése szerint a perbeli jogvita eldöntésében annak, hogy a felperes magatartása megfelelt-e a Pft., illetve az SCAr. rendelkezéseinek nincs jelentősége, mivel a Pft. 44. § (1) bekezdése a pénzforgalmi szolgáltatókra objektív felelősséget telepít. A Pft. 45. § (3) bekezdésére figyelemmel a kérelmező mulasztása kizárólag abban az esetben minősül a felperes mentesülését eredményező súlyos gondatlan magatartásnak, ha az az eset körülményeinek vizsgálata mellett megállapítható. A kérelmező esetleges súlyos gondatlansága körében fenntartotta az ajánlásában foglaltakat, osztva az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint a felperes nem támasztotta alá, hogy a szóban forgó tranzakciók megvalósulása tekintetében a kérelmező súlyosan gondatlanul megszegte a Pft. 40. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét és a kár ezzel ok-okozati összefüggésben következett be. A súlyos gondatlanság körében hivatkozott a BDT2002. 641. számú jogesetben írtakra. Az ítéltábla fellebbezésben felhívott határozatai ismeretében is fenntartotta azon álláspontját, hogy az adott SMS-nek minden olyan releváns információt tartalmaznia kell, amely alapján egy átlagos fogyasztó ellenőrizni tudja az általa kezdeményezett, illetve a kapott műveletben szereplő művelet azonosságát. A kérelmező részére megküldött SMS-ből nem következik, hogy partnermentés kezdeményezhető. Az eset körülményei nem rekonstruálhatók teljes mértékben, így a kérelmező súlyos gondatlansága sem állapítható meg. Hivatkozott a hasonló esetek kiemelkedően magas számára is.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében fenntartotta a fellebbezésében kifejtett álláspontját kiegészítve azzal, hogy a fellebbezési ellenkérelemben hivatkozott BDT2002. 641. számú jogeset perbeli alkalmazóhatósága aggályos, az a biztosítási szerződésekkel kapcsolatos jogértelmezést tükrözi. Hivatkozott arra, hogy a Kúria a szándékosság határán álló felelőtlenségnek és az esetleges hátrányos következménynek tulajdonít jelentőséget a súlyosan gondatlan magatartás megállapításánál a BH2021. 39. szám alatt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (r.Ptk.) biztosítási szerződésekre vonatkozó szabályai kapcsán közzétett eseti döntésében. E határozatban megfogalmazott zsinórmérték pedig teljes mértékben megegyezik a PSD2 Irányelv [72] preambulum bekezdésében írt „jelentős mértékű hanyagság” fogalmával.

[10] A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az ítéltábla azt csupán annyiban pontosítja, hogy az ajánlás – az elsőfokú ítélet [2] bekezdésével ellentétben – nem tartalmazza, hogy a büntetőeljárás során a kérelmező kára részben megtérült, e körben a felperes tett tényelőadást az elsőfokú eljárásban.

[11] Az ítéltábla előrebo csátja, hogy nem látott kellő indokot a hasonló ügyben meghozott 4.Pf. 20.006/2024/7. 4.Pf.20.183/2024/8. számú döntésében foglaltaktól való eltérésre.

[12] Az alperes az elsőfokú eljárásban is hivatkozott arra, hogy a múlt évben több, mint 16.000 eredményes banki csalás történt, így megítélése szerint önmagában az esetek nagy száma kizárja az ügyfél szándékosságát súroló súlyosan gondatlan magatartását, ugyanis az adathalász oldalak meg tévesztők, nehezen ismerhetők fel. Az ítéltábla e körben kiemeli, hogy önmagában az esetek nagy számából még nem következik az, hogy a felperes ne mentesülhetne a kártérítési kötelezettsége alól, ugyanis nincs jelentősége annak, hogy a károsult banki ügyfelek hány esetben tanúsítanak súlyosan gondatlan magatartást.

[13] Az alperes előtti eljárásban a felek között nem volt vita abban, hogy a kérelmező által kifogásolt tranzakció jóvá nem hagyott fizetési műveletnek minősül. Az alább kifejtett érvekre tekintettel nem volt üg ydöntő jelentősége annak sem, hogy a felperes a partner rögzítés során alkalmazott-e erős ügyfél-hitelesítést vagy sem, ezért e kérdést az ítéltábla nem vizsgálta.

[14] A Pft. 45. § (3) bekezdése értelmében a pénzforgalmi szolgáltató mentesül az (1), (2) és (4) bekezdés szerinti felelőssége alól, ha bizonyítja, hogy a jóvá nem hagyott fizetési művelettel összefüggésben keletkezett kárt a fizető fél a 40. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeinek szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésével okozta, így különösen ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatához szükséges személyes hitelesítési adatait arra nem jogosult harmadik fél részére átadja vagy megismerhetővé teszi. A 40. § (1) bekezdése – egyebek mellett – azt írja elő az ügyfél számára, hogy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és annak használatához szükséges személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítson. Ezért a felperes felelősség alóli mentesüléséhez annak vizsgálata volt szükséges, hogy a kérelmező az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította-e a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatához szükséges személyes hitelesítési adatai biztonságban tartása érdekében, illetve megadta-e arra jogosulatlan személy részére ezeket, és ha igen, ennek során terheli-e felróhatóság.

[15] Az nem volt vitás sem az alperes előtti eljárásban, sem a perben, hogy a kérelmező igénye alapjául szolgáló kár olyan módon következett be, hogy a csalók a kérelmező által rendelkezésükre bocsátott hitelesítési adatok és az első két SMS számkód felhasználása útján másik, saját birtokukban lévő mobil eszközre telepítették a felperes mobilalkalmazását és ezt az eszközt regisztrálták a felperes rendszerében, majd ugyancsak a kérelmező által rendelkezésükre bocsátott harmadik SMS számkód felhasználásával 10 forint átutalása során megbízható partnerként regisztrálták egy érdekkörükbe tartozó személy bankszámláját. Ekként aggálytalanul megállapítható, hogy a kérelmező megszegte a személyes hitelesítési adatai biztonságban tartására előírt kötelezettségét. A Pft. 45. § (3) bekezdésére figyelemmel a 40. § (1) bekezdése alapján azonban e mulasztása kizárólag az esetben minősül a felperes

mentesülését eredményező súlyos gondatlanságnak, amennyiben a kérelmező nem az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította az említett körben.

[16] Az átlagfogyasztó mércéjén keresztül megítélendő kérelmezőnek azzal tisztában kellett lennie, hogy pénzáttalálás fogadásához szükségtelen bármely intézkedés a számláját vezető pénzügyintézetnél, így nem szükséges az internetes banki felületre történő belépése, ott hitelesítési adatainak megadása sem; az áttalálás fogadásához elégséges a vevője számára megadnia a számláját vezető pénzügyintézet nevét, továbbá a számlaszámát. Emellett az online csalásokra vonatkozó, széleskörben ismert figyelemfelhívásokra is tekintettel általában elvárható az átlagfogyasztótól, így az adott helyzetben a kérelmezőtől is, hogy az online bankolás során fokozott körültekintést tanúsítson az internetes bank felületére történő belépéskor, illetve megbízások kezdeményezéséhez szükséges biztonsági adatai megadásakor. Az nem volt elvárható, hogy felismerje, miszerint nem a futár szolgálat neve futárszolgálat internetes felületére, majd nem a felperes internetbanki platformjára navigál, hanem egy-egy ezekhez megtévesztésig hasonló felületre. Ugyanakkor az adott helyzetben általában elvárható, hogy a pénzügyintézet által megküldött SMS-ek tartalmát gondosan elolvassa. Amennyiben ez utóbbi kötelezettségének eleget tett volna a kérelmező, észlelhette volna, hogy a második SMS-t felperes Mobilalkalmazás regisztrációjához küldte a felperes, míg a harmadikat 10 forint megadott bankszámlára történő áttalálásához kapcsolódóan. Mindezek alapján megállapíthatta volna, hogy olyan internetbanki műveletek vannak folyamatban, amelyeket nem ő kezdeményezett. Ilyen esetben pedig az is elvárható általában, hogy az online bankolási műveletet megszakítsa. Ezzel szemben a kérelmező elmulasztotta a felperes által megküldött SMS-ek tartalmának maradéktalan megismerését, ezért az adathalász felületen megadta azokat a biztonsági adatokat, amelyek ahhoz voltak szükségesek az elkövetők számára, hogy a mobilalkalmazásban új mobil eszközt regisztráljanak, majd egy hozzájuk köthető számlát megbízható partnerként jelöljenek meg. E magatartása nélkül nem vált volna lehetővé az elkövető számára, hogy a kérelmező számláján a jóváhagyása nélkül kezdeményezzen áttalálást.

[17] Az ítéltábla az alperes álláspontjával szemben, úgy ítélte meg, hogy a kérelmező súlyosan gondatlan magatartást tanúsított a károkozás során, megvalósítva a Pft. 45. § (3) bekezdésében a súlyos gondatlanságra példaként felhozott magatartást. A kérelmező e felróható magatartásának következményét is levonva megállapította, hogy erre figyelemmel a felperes a Pft. 45. § (3) bekezdése alapján mentesül a 44. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megtérítési kötelezettség alól.

[18] Mivel a jogszabályok tartalmának nem felelt meg az alperes megtérítésre felhívó ajánlása, annak hatályon kívül helyezésének van helye az MNBtv. 116. § (4) bekezdésére figyelemmel a 117. § (2) bekezdése alapján. Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[19] A felperes fellebbezése sikeres volt, ezért – az MNBtv. 96. § (5) bekezdésére tekintettel – a Magyar Nemzeti Bank a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Az ítéltábla a felperes jogi

képviselőjének munkadíját az IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg, megtérítendő javára továbbá a lerótt 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési eljárási illeték összege is.

Budapest, 2024. október 15.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó s.k.
bíró